

Jack O-lantern

Engang for længe, længe siden. Dengang man kørte i hestevogn på landet og gik i kirke hver søndag, boede der en dreng, der hed Jack i en lille irsk landsby langt ude på landet. Stingy Jack blev han kaldt, for det med at gå i bad tog han ikke så nøje.

Jack var en værre én. Som 11-årig blev han smidt ud af skolen, fordi han gemte et pund regnorme i Mr. Jones' skrivebordsskuffe. Tidligere på dagen havde han trukket Miranda i fletningerne, givet Billy en blodtud og sagt til præsten, at han ville skide på sin katekismus. Og det var for meget for både præst og lærer. Jack blev bedt om at forsvinde fra skolen og blive væk. Hans gamle mor græd, og Jacks far gav drengen så mange tæsk, at han bagefter måtte puste ud et par timer på pubben *Den gale hanekylling*. Faderen altså. Jack selv løb sin vej og så sig ikke tilbage.

Jack begyndte et nyt liv og for at have lidt at starte med, stjal han kirkebøssen og et lille sølvkors fra den første kirke han kom forbi. Fra den dag levede Stingy Jack af at lyve og stjæle. Og som sin far brugte han gerne hver en penny, på de kroer han passerede. Det gik godt i mange år. Jack kendte hvert eneste bandeord i det engelske ordforråd. Han stjal alt, hvad der ikke var naglet fast og løb sin vej, hvis politiet kom for tæt på.

Jack kunne altid finde en pub, der ikke spurgte, hvor han havde sine penge fra, og han drak gerne sammen med både mordere, sørøvere og andre luskede karle. En aften sad han sågar og drak med Fanden selv. Men da pubben lukkede, ville ingen af dem betale den store regning.

Se nu var Jack måske både en tyv og en løgner, men han var også snedig, så han overtalte Fanden til at forvandle sig til en sølvmønt, de kunne betale med. Fanden var med på at narre kroværten, men Jack betalte ikke regningen. Han lagde Fanden i sin pung, hvor det lille sølvkors, han stjal som dreng, stadig lå. På grund af korset, det stærke kristne symbol, kunne Fanden ikke forvandle sig tilbage. Jack fik nu Fanden til at love, at han ikke ville kræve Jacks sjæl til Helvede, når han engang skulle dø. Det lovede Fanden og Jack slap ham fri.

Et par år senere mødte Jack igen Fanden. Han sad og sov i et gammelt træ. Jack ridsede nu et kors i træet og bandt således igen helvedes vogter. Atter måtte Fanden love, ikke at kræve Jacks sjæl, før han blev sluppet fri.

Da Jack mange år senere døde, blev han purre afvist ved himlens porte. Hans havde jo levet et skrækkeligt liv med druk, tyveri og løgne. Jack havde derfor ikke andre muligheder end at vandre til helvede, men også her blev han afvist. Fanden havde jo flere gange lovet aldrig at kræve Jacks sjæl. I stedet gav Fanden Jack et lille stykke glødende kul, så han i det mindste havde lys på sin vej tilbage til Jorden. Jack lagde kulstykket i en udhulet roe og vandrer nu, i lyset fra denne, hvileløst frem mellem Himmel, Jord og Helvede.

På den måde blev Stingy Jack til "Jack of the Lantern". Efterhånden er navnet blevet forkortet til Jack-O-Lantern, der er det amerikanske navn på græskarlygterne. Hvordan roerne med tiden er blevet til græskar, melder historien intet om, men det skyldes måske, at et græskar er nemmere at udhule.